

Urimelighed. Det kan man sige om enhver Stattelov, der er ikke den Lov paa noget Omraade, som man ikke gør Forsøg paa at knibe uden om, ligesom man stadig fra Lovgivningsmagtens Side søger at redressere Manglerne og Lejlighederne dertil. Det er ikke noget absolut afgørende Argument, i alt Fald ikke mod Grundtanken. Jeg vil altsaa bestandig hævde, at den Tante, der ligger til Grund for Loven om Bygningskyld, er den eneste sunde, naturlige og rigtige Maade, hvorpaa der kan stables Retfærdighed i Bestatningen af faste Ejendomme. At man kan stamme Væmpelser og Vættelser ad anden Vej, bevibler jeg ikke, men Retfærdigheden kan jeg ikke se. Naar der tales saa meget om, at det ligefrem er en Konfiskation af disse faste Ejendomme, saa er det jo slet ikke andet, end hvad der er slet — og det er for øvrigt udtalt af det ærede Medlem fra Randers (Püttichau) — lige over for Hartkornet indtil Dato. I den sidste Menneskealder har der været en stadig Stigning af Hartkornsskatterne i Kommunerne, og saa længe Hartkornsejerne tav stille, var der ikke en eneste, der talte om, at det var en Konfiskation af Ejendommens Værdi, hvad det dog faktisk har været. Jeg skal for øvrigt ikke opholde mig længere derved. Der er nogle enkelte Punkter ved det foreliggende Hovedforslag, som jeg skal tillade mig at omtale. Jeg sagde den anden Dag, at naar jeg sluttede mig til det af det ærede Medlem fra Grenaa (W. Dinesen) stillede Forslag, var det kun som en Demonstration imod, at man vilde ødelægge, fraraade eller forhindre Grundtanken i Loven om Bygningskyld. Der er nu imidlertid i Hovedforslaget, som jeg i sin Almindelighed, i sin store Helhed slutter mig til, en hel Del Bestemmelser, som jeg ikke helt kan gaa med til nu, eller som jeg i ethvert Tilfælde maa reservere mig imod indtil videre. Jeg skal desuden gøre opmærksom paa, hvad jo enhver, der har villet sætte sig ind i det foreliggende Aktstykke, kan se, at det er et saa vanskeligt Hverv, der her har foreligget, at naar man som jeg er traadt ind i Udvalget et Aar senere end de øvrige Medlemmer, saa er det vanskeligt nok at komme til Bunds paa disse Punkter. Jeg har derfor ikke dristet mig til at stille noget som helst Ændringsforslag paa de Punkter, hvor jeg ikke er enig med nogen af Parterne, men jeg vil benytte Lejligheden til her i Salen at pege paa de Hovedpunkter, hvor jeg ikke er absolut enig med nogen, men foreløbig indtil videre, indtil en Løsning kan ses mellem de stridende Faktorer, vil slutte mig til — og raader andre til at gøre det samme — en-

kelte stillede Ændringsforslag. Det første af disse Ændringsforslag er det, der angaar Varigheden af de 4 eller 2 Maanedere. Der har jeg for mit Bedkommende tiltraadt et af det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius) stillede Ændringsforslag om, at 2 Maanedere ændres til 3 Maanedere. Det Standpunkt stod jeg alt paa i Fjor, da Loven var forelagt her, første Gang jeg havde Lejlighed til at deltage i Diskussionen, og det holder jeg ogsaa paa nu. Jeg tror desuden heller ikke, det er muligt for de to andre Anstuelser at komme til nogen Overensstemmelse om 2 eller 4 Maanedere, man maa gaa til de 3 Maanedere, og saa ser jeg ikke, hvorfor man ikke stynder sig, men det er maaste sin Tak til foreløbig at fastholde sine Standpunkter for at have noget at slaa af paa. Det næste Forslag, jeg skal tillade mig at anbefale at stemme for, er Ændringsforslaget under Nr. 8. Hovedforslaget giver jo Kommunerne den afgørende Ret til at udarbejde Vedtægterne, hvorimod det af det ærede Medlem fra Randers og mig stillede Ændringsforslag under Nr. 8 gaar ud paa, at Amdsraadet her faar en afgørende Stemme. Den ærede Minister gjorde for øvrigt i sit Foredrag opmærksom paa, at han kunde ikke se bedre end, at Indenrigsministeriet maatte bibeholde en kontrolerende Stilling over for Skattevedtægterne i deres Helhed. Jeg kan heller ikke se bedre end, at det vistnok vil blive absolut nødvendigt. Hvad enten man nu fra den ene Side vil tillægge Sogneraadene eller fra den anden Side Amdsraadene en noget større Myndighed, vil det i begge Tilfælde blive nødvendigt at have en til at stamme Balance mellem de to Parter. Det næste Ændringsforslag, jeg skal omtale, er Forslaget under Nr. 9. Det angaar § 2, hvor man jo har forsøgt gennem Formue- og Lejlighedsskatten at ophæve den Ubillighed — i alt Fald i nogen Maade — der nu finder Sted over for Hartkornet i Forhold til de andre faste Ejendommers Bestatning. Naar jeg ikke kan være med paa det Punkt, er det naturligvis af den simple Grund, at jeg som Princip absolut holder paa, at man søger ved Gennemførelse af den Tante, der er oppe i Lovforslaget om Bygningskyld, at naa til en Bestatning af de andre faste Ejendomme i Kommunen. Hvis man gaar den anden Vej, der her er foreslaet, mener jeg, at man affæres derfra, og det er vel ogsaa Hensigten hermed, kan jeg tro, men det kan jeg altsaa ikke paa nogen Maade billige. Saa komme vi til det under Punkt 11 stillede Ændringsforslag. Det er jo et Hovedpunkt i hele